

திருப்பாவை-உரையுடன்

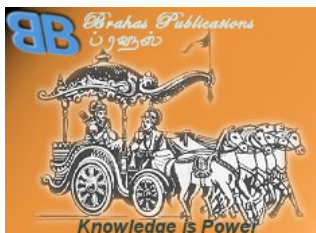
சீடன் வாசு

Please visit brahas.com for more publications.

Note that multiple copyrights exist for most of books provided by Brahas Publications. Readers are advised to go through the details contained in the book and understand the implications, before distributing.

Cover page, this page and the format of the book are copyrights of Brahas Publications. Readers can distribute this book freely, as long as this format, this copyright notice and the cover pages are retained.

Fonts for the book are provided by: kamban.com.au

© Brahas Publications 2015

எமது மேலும் பல இலவச வெளியீடுகளுக்கு brahas.com அனுகவும்.

கவனிக்க: எமது வெளியீடுகளுக்கு பல காப்புரிமைகள் இருக்கலாம். வாசகர்கள் அவற்றை கவனமாக படித்து அதன்படி நடக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

அட்பைப்படமும், இந்தப்பக்கமும், புத்தக அமைப்பும் ப்ரஹஸ் வெளியீட்டாரின் உரிமையாகும். வாசகர்கள் இப்புத்தகத்தை மற்றவர்களிடம் தாராளமாக பகிர்ந்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அட்டையையும், இப்பக்க காப்புரிமையும், அமைப்பையும் நீக்காதிருத்தல் அவசியமாகும்.

இப்புத்தகத்திற்கான அச்சுக்கள் உபயம்: kamban.com.au

திருப்பாவை-உரையுடன்

என்னுரை.....	4
திருப்பாவை.....	7
ஆய்ப்பாடி பெண்கள் மார்கழி நோன்பில் ஈடுபடுதல்.....	7
மார்கழி நோன்பின் பெருமை.....	8
உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் நப்பின்னையை தோழியர்கள் விடிந்து விட்டதைக் கூறி எழுப்புதல்.....	10
வாசல் காப்போனை தாள்திறக்க வேண்டுதல்.....	18
நந்தகோபன், யசோதை, எம்பிரான், பலதேவன் மற்றும் கண்ணனை எழுப்புதல்.....	18
நப்பின்னையை தாள் திறக்க சொல்லுதல்.....	19
சேர்ந்திருக்கும் நப்பின்னையையும், கண்ணனையும் எழுப்புதல்.	20
தோழியர்கள் கண்ணன் புகழ் பாடி அவனை எழுப்புதல்.....	22
எம்பெருமானைப் போற்றி நோண்பிற்கான பறையை அருளுமாறு வேண்டுதல்.....	24
நோண்பிற்கான தேவைகளும் செய்யும் முறையையும் விளம்புதல்.....	25
தாங்களையே அறிவிலியாக்கி இறுதியாக பறைதர முறையிடுதல்.....	27
நோண்பிருந்து சன்மானமாக பெறவேண்டியதை கூறுதல்.....	27
ஆய்ச்சியர் நோண்பிருந்து பெற்ற பேற்றை இத் திருப்பாவை செப்பி நாம் பெற கோதை வேண்டுதல்.....	28

என்னுரை

மாதத்தில் நான் மார்கழி என்றான் கண்ணன், கீதையில். ஆகையால் இது மற்ற மாதத்தை விட சிறப்பு மிக்க மாதமாகும். புனிதமான இம்மாதத்தில் நீராடி, விரதமிருந்து, பெரும்புதூர் மாமுனிக்குப் பின்னால் ஆனவன், பட்டப்பிரானுடைய திருமகள், கோதை சொன்ன சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே பாடினால் அல்லது படித்தால், எங்கும் திருவருள் பெற்று இருப்போம். இதை ஆண்டாளே தன்னுடைய கடைசி பாசுரத்தில் கூறியுள்ளாள். இங்கு பெரும்புதூர் மாமுனி – ஸ்ரீபெரும்புதூரில் தோன்றிய ஸ்ரீஇராமானுஜர் - ஆண்டாள் பிறந்து நான்கு நூற்றாண்டுகள் கழித்துப் பிறந்தாலும், ஆண்டாள் எம்பெருமான் திருக்கரங்களைப் பற்றியதும், அவளுக்கு சீதனமாக செய்ய வேண்டியவகைகளை முன்னிருந்து இவர் செய்ததால் தமையனாக கருதப்படுகிறார் (எனவே மாமுனிக்கு பின்னால் ஆனவன்).

ஒரு நாறு வருடத்திற்கு முன் திருப்பாவைக்கு உரை எழுதுகிறேன் என்றால் நகைப்பார்கள். அக்காலத்தில் இருந்த தமிழின் பேச்சு வழக்கங்களும், அறிவும், கேள்வி ஞானமும், ஆண்டாளின் பாசுரத்தை படிக்கும் போதே அதற்கான உரையையும், வியாக்கியானமும் (விளக்க உரையும்) கூறி ஒருவருக்கொருவர் வாதிடுவர். ஆனால், வள்ளுவனுடைய திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர் உரைக்கே உரை எழுதிய காலம் இது! தமிழ் பலவாறாக மருவி உள்ளது. கணினி வந்தபிறகு மேலும் பல மாற்றங்கள் அடைந்துள்ளது. ஒரு நூற்றாண்டு முன் இயற்றிய இலக்கியங்கள் யாவற்றுக்கும் உரை தேவை என்பது தான் இப்போது நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

இந்த உரையை எழுதுவதற்கு இரு காரணம் உண்டு.

1. பல உரைகளிலிருந்து கருத்தையறிந்து எளிய நடையில், படித்தவுடன் புரியும்படி மூலத்தையும் உரையையும் பக்கத்தே கொடுக்கப்படுவதற்காகவும்,
2. இதனை கணினி மூலம், கொடுப்பதால், எண்ணியலாக்கி, என்றென்றும் பயன்படுமாறு அமைக்கப்பட்டு உள்ளதற்காகவும் ஆகும். (எழுத்துருவிற்கு ஒருங்கியல் குறி முறை உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது)

உள்ள உரையை அப்படியே எண்ணியலாக்காமல், பல உரைகளை படித்து உட்கருத்தை தெரிந்துக் கொண்டு, ஒப்பிட்டு, காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியார் அவர்கள் எழுதிய விளக்க உரையையும் படித்து, கூறப்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலையையும் உணர்ந்து, என்னுடைய நடையில் விளக்கியுள்ளேன். பாசுர சொற்களை முறையே பிரித்தும், கடின சொல்லிற்கும், எதுகை மோனைக்காக குறிக்கப்பட்டிருக்கும் வழக்கில்

திருப்பாவை-உரையுடன்

இல்லா சொற்களுக்கும் (அல்லது மாற்று கருத்துக் கொள்ளும் சொற்களுக்கும்), தனியே, பாசுரத்தின் அடியிலேயே விளக்கியுள்ளேன். கருத்துப்பிழை இருக்காது என்பது என் நம்பிக்கை. எழுத்துப்பிழை இருக்க வாய்ப்புள்ளது. எப்பிழையாக இருப்பினும், எனக்கு தெரிவித்தால், அதனை திருத்திக்கொள்வேன். இது பிற்காலத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பது திண்ணம்.

கணினி வடிவில் உள்ளீடு செய்யும் போது, அனைவரும் படிக்க வசதியாக “PDF” முறையில் ஆவணமாக்கியுள்ளேன். இதன் மூலம் “Microsoft Word – 2013” முறையில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூல ஆவணத்தை வேண்டுவோர் என்னை அனுகவும். தற்சமயம் பலரிடமும் கைப்பேசியிலேயே படிக்கும் வசதி இருப்பதால், அதற்கு தகுந்தவாரும் ஆவணமாக்கியுள்ளேன். இது என்னுடைய சிறிய மற்றும் முதல் முயற்சியாகும். உடல் ஆரோக்கியமும், மழுங்காத அறிவும் எம்பிரான் எனக்களித்தால் இதேப் போல் ஏனைய பிரபந்தத்திற்கும், கம்பனின் இராமயணத்திற்கும் உரை எழுத வேண்டும் என்பது என் அவா. இவ்விரண்டின் **மூலமும்** என்னால் எண்ணியாலக்கப்பட்டுள்ளது. தேவையானவர்கள் எனக்கு மின்னஞ்சல் அனுப்பலாம்.

இறுதியாக சென்ற நூற்றாண்டின், 60, 70களில் எனக்கு தமிழறிவு புகட்டிய திரு குருசாமி அவர்களுக்கும், திரு சேலம் சுப்பிரமணி அவர்களுக்கும் என் காலம் கடந்த மனமாரந்த நன்றியை தெரிவித்து இவ்வுரையை அவர்களின் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறேன். அவர்கள் அன்று அறிவூட்டிய தமிழ் தான் இன்று என்னால் இத்தமிழின் பாதையில் இவ்வளவு தூரம் பயனிக்க முடிந்தது.

திருமால் திருவடிகளே சரணம்

வி. வாசுதேவன்,

சிட்னி, ஆஸ்திரேலியா

vdevan@gmail.com

<http://www.kamban.com.au> ; <http://brahas.com>

ஆண்டாள் திருசிமாழி - தனியன்கள்

அன்னவயல் புதுவை ஆண்டாள் அரங்கார்க்குப்
பன்னு திருப்பாவை பல்பதியம் — இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள் நற்பாமாலை பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு

-உய்யக்கொண்டாள்

சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே! தொல்பாவை
பாடி யருவல்ல பல்வளையாய் — நாடி நீ
வோங்கடவற் கென்னை விதி யென்ற இம் மாற்றும்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு

பாதங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும்
வேதம் அணைத்துக்கும் வித்தாகும் — கோதை தமிழ்
ஐயைந்தும் ஐந்தும் அறியாத மானிடரை
வையம் சுமப்பதும் வம்பு

அல்லிநாள் தாமரைமேல் ஆரணங்கின் இன் துணைவி
மல்லி நாடாண்ட மடமயில் — மெல்லியலாள்
ஆயர்குல வேந்தன் ஆகத்தாள் தென்புதுவை

-திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்

கோலச் சுரிசங்கை மாயன் செவ்வாயின் குணம் வினவும்
சீலத்தினள் தென்திருமல்லி நாடி செங்குழல் மேல்
மாலைத் தொடை தென்னரங்கருக் கீழும் மதிப்புடைய
சோலைக்கிளி அவள் தூய நற்பாதந் துணை நமக்கே

ஆண்டாள் திருவாழகவே சூணம்

திருப்பாவை

ஆய்ப்பாடி பெண்கள் மார்கழி நோண்பில் ஈடுபடுதல்

1. மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்
சுபர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனி செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாரா யணனே நமக்கே பறை தருவான்
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோர் எம்பாவாய்.

அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த, செல்வம் நிறைந்த திருவாய்ப்பாடியில் வாழும் பெண்களே! மார்கழி மாதம் முழு நிலவுடைய இந்நன்னாளில் நீராட விருப்பம் உள்ளவர்களே, வருவீர்கள். (பகைவர்களை) சுபரான வேல் கொண்டு தாக்கும் தொழிலை உடையவனும், நந்த கோபாலனுடைய குமரனும், எழில் விழியால் யசோதையின் இளஞ்சிங்கமும், கருத்த மேக நிறத்தை உடையவனும், செந்தாமரை கண்களுடையவனும், சூரியனையும் சந்திரனையும் போல் முகத்தையுடையவனுமான நாராயணன் நமக்கு (நோண்புக்குறிய) பறையை தருவான். உலகனில் உள்ளோர் போற்றும்படியாக நோண்பிலே ஈடுபடுவோமாக!

நேரிழையீர் - அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த
சீர்மல்கும் — செல்வம் கொழிக்கும்.
போதுவீர் — போகவிருப்பமுடைவீர்
ஏரார்ந்த கண்ணி- எழில் விழி உடையவள்
செங்கண் — செந்தாமரைப் போன்ற கண்கள் உடையவள்

2. வையத்து வாழ்வீர்கள் நாமும்நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரம னடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டு எழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்

திருப்பாவை-உரையுடன்

செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமாற் எண்ணி உகந்தேலோர் எம்பாவாய்.

இவ்வையகத்தே வாழும் பெண்களே! நாமும், நம்முடைய நோன்பிற்கு செய்யும் பணிகளை கேளுங்கள். பாற்கடலில் அரிதுயில் கொள்ளும் பரந்தாமனைப் பாடி, நெய்யுற் கொள்ளாமல், பால் உற்கொள்ளாமல், விடிகாலே நீராடி, (கண்ணிற்கு) மையிடாமல், (குழலிற்கு) மலர் குடாமல், (குழலை) முடியாமல், (சான்றோர்களால் கூறப்பட்ட) செய்யா கூடாதவற்றை செய்யாமல், (மற்றவர்களைப்பற்றி இறைவனிடத்தே) கோள் சொல்லாமல், ஆச்சாரியர்களுக்கும், ஏனையவர்கள் தானம் கேட்பவர்களுக்கு குறைவுற கொடுத்து, இவ்வையகத்தை விட்டு உய்யும் வழியை நினைத்து மகிழ்ந்து நோன்பிருப்போமாக!

பாவை — நோன்பு எனக்கொள்ள வேண்டும்

தீக்குறள் — கோள் — மற்றவர்களைப் பற்றி தீயசொற்கள் கூறுதல்

ஐயம் — ஆச்சாரியர்கள் ; ஆந்தனையும் — ஆர்த்தர்கள் (ஆச்சாரியர்கள் அல்லாதவர்கள்)

கைகாட்டி — சக்தியுள்ளவும் - குறைவுற

மார்கழி நோன்பின் பெருமை

3. ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
ஓங்கு பெறும்செந் நெல்ஊடு கயலுகளப்
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்க குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்.

மூன்று உலகத்தையும் தன் காலால் அளந்த உத்தமுனைடைய திருநாமங்களை பாடியவாறே நாமும் நம் நோன்பிற்காக நீராடினால், (பயிர்களுக்கு) தீங்கு விளைவிக்காமல் நாடுமுழுவது, மாதம்தோறும் மழை பெய்யும்; அதனால் ஓங்கி உயரந்து செந்நெற் கதிர்கள் விளையும்; அந்நெற்கதிர்கள் ஊடே கயல் மீன்கள் துள்ளும்; நெய்தல் மலர்களில்

திருப்பாவை-உரையுடன்

பொறி வண்டுகள் தூங்கியிருக்கும்; சலிக்காமல்
மாட்டுத்தொழுவத்திலிருக்கும், பெரும் பசுக்களின் பருத்த மடிகளைப்
பற்றி, (கைகள்) வலிக்க பால் கறப்பின் நீங்காத செல்வம் நிறையும் படி
(பாலால்) குடத்தை நிறைக்கும், வள்ளனமயுடைய அப்பசுக்கள், என
அறிவோமாக;

தீங்கின்றி — அதிகமாக இல்லாமல் அளவோடு
பூங்குவளை — நெய்தல் நிலத்தில் பூக்கும் மலர் — குவளை மலர்
தேங்காதே — சலிக்காமல்
புக்கிருந்து — உள்ளிருந்து
வாங்க — வலிக்க

4. ஆழி மழைக்கண்ணா ஒன்றுநீ கைகரவேல்
ஆழிஉள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்துஏறி
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
பாழிய்ந் தோளுடைப் பற்பநாபன் கையில்
ஆழி போல்மின்னி வலம்புரி போல் நின்று அதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

பருவ மழைக்குத் தலைவனே! ஒன்றும் (உன் வள்ளல் தன்மையை)
குறைக்காதே. கடலினில் புகுந்து, நீரைமுகர்ந்து பெருமுழக்கத்தோடு
வானில் ஏறுவாயாக! உலக முதல்வன் (எம்பெருமான்) நிறம் போல்
கருத்திருப்பாயாக! வலிமையான தோல்களுடைய எம்பெருமானது வலக்
கையில் உள்ள சக்கிராயுதம் போல் மின்னுவாயாக! அவனுடைய இடக்
கையில் உள்ள வலம்புரி சங்குப் போல் நின்று, அதிர்ந்து முழங்குவாயாக!
அவனிடத்தே உள்ள சாரங்க வில்லிருந்து விடுப்பதும் அம்புகளைப் போல்
சராமரையாக தாமதம் செய்யாமல் பெய்வாயாக! நாங்களும் மகிழ்ந்து
நோன்பிற்காக இம்மார்கழி மாத்தில் நீராடுவோம்!

ஆழி — முதல் ஆழி பருவக்காலம் — மார்கழி என்றுக் கொள்ளலாம்
ஆழி — இரண்டாம் ஆழி — கடல்
ஊழி — உலகம் என்று கொள்க
பாழி — பெருமை — வலிமை என்றுக்கூட கொள்ளலாம்
ஆழி — மூன்றாம் ஆழி — சக்கரம் என்று கொள்க
தாழாதே — தாமதம் செய்யாமல்

திருப்பாவை-உரையுடன்

5. மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத்
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கைத்
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனைத்
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோர் எம்பாவாய்.

மாயச்செயல்கள் செய்வவனை, வடமதுரையின் மைந்தனை, தூய
பெருநதியான யமுனை கறைக்கு உரியவனை, ஆயர் குலத்தில் தோன்றிய
சுடர் விளக்கினை, (தான் பிறந்ததால்) தாயின் வயிற்றிக்கு புகழ்த் தேடித்
தந்த தாமோதரனை, நீராடி தூயமாக வந்து, தூயமலர்களைத் தூவி,
மனத்தினில் அவனை எண்ணிக்கொண்டு உரத்து பாடினால், இதுவரை
செய்த பாவங்களும், இனி அறியாமல் செய்யும் பாவங்களும் தீயினில் இட்ட
பஞ்சுப்போல் தூசாகும். அஃதவனுடைய திருநாமங்களை நாம்
சொல்வாமாக!

போய பிழையும் — செய்த பிழைகளும் — பாவங்களும்
புகுதருவான் — பின்பு வரும் பிழைகள்
நின்றனவும் — தன்னை அறியாமல்

உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் நப்பின்னையை தோழியர்கள் விடிந்து
விட்டதைக் கூறி எழுப்புதல்

6. புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய் எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரிஎன்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

பறவைகளும் இறைத்தேடுவதற்காக கூவுகின்றன; பறவைகளுக்கு
அரசனான கருடன் உள்ள (பள்ளிக் கொண்டிருக்கும் பரந்தாமனின்)

திருப்பாவை-உரையுடன்

கோயிலில் (திருப்பள்ளியெழுச்சிக்கு வருமாறு அழைக்கும்) வெண்சங்கின் பேரொலியை கேட்கவில்லையோ? பெண்ணே எழுந்திரு! பூதனை அரக்கியின் முலையிலிருந்து நஞ்சை உண்டவனை, தன்னைக் கொல்ல வந்த சகடாகுரன் கட்டுக்குலைய ஒங்கி தன்காலால் உதைத்தவனை, திருபாற்கடலில் (பாம்பின் மேல்) திருவனந்தாழ்வான் மேல் அரிதுயில் செய்யவனான எம்பிரானை, முனிவர்களும், யோகிகளும் உள்ளத்திலிருந்து தொழுகின்ற “ஹாரிர் - ஹரி” என்ற (அவனை எழுப்பும்) பேரொலி எங்கள் உள்ளத்தை குளிர ஒலிக்கின்றது. பெண்ணே நீ துயில் எழுவாயாக.

புள் - பறவை; சிலம்பல் - ஆராவரம்;

புள்ளரையன் - பறவைகளின் அரசன் - கருடன்

கலக்கழிய - கட்டுக் குலைய

வெள்ளம் - கடல் - திருப்பாற்கடல் என்று கொள்க.

அரவு - பாம்பு

வித்து - மாயஜாலம் - அதாவது மாய ஜாலம் செய்யவனை - இங்கு

எம்பிரானை குறிக்கும்

அரி - “ஹாரிர் ஹரி” - இறைவனை எழுப்பும் துதி

கவனிக்க: பூதனை அரக்கியும், சகடா குரனும், குழந்தை கிருஷ்ணனை கொல்ல கம்சனால் அனுப்பப் பட்டவர்கள். பூதனை பெண் உரு கொண்டு குழந்தைக்கு, நஞ்சுக்கலந்த தன் முலையிலிருந்து பால் கொடுத்துக் கொல்ல நினைத்தாள். சகடன் வண்டிச் சக்கர வடிவம் எடுத்து வண்டியை குழந்தையின் மேல் ஏற்றி கொல்ல நினைத்தாள்.

7. கீசகீச என்றுஎங்கும் ஆனைச்சாத் தன்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபோர்த்து
வாச நறும்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசை படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் நாரா யணன்மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ
தேச முடையாய் திறவேலோர் எம்பாவாய்.

பேடைப்பெண்ணே, ‘கீச கீச’ என்று வலயன் குருவிகள் கலந்து கூவும் பேரொலியை கேட்கவில்லையா? நறுமனம் வீசுகின்ற குழலையுடைய ஆய்ச்சியர்கள் மத்தினால் தயிர் கடையும் போது, அச்சுத்தாலியும், பிறப்பின் போது அணிவிக்கின்ற அணிகலன்களும் கலந்து ஒலிக்கும்

திருப்பாவை-உரையுடன்

பேரொலியைக் கேட்டில்லையோ? எங்கள் தலைவியே, நாராயண மூரத்தியை, கேசவனை, போற்றிப் பாடுவதைக் கேட்டும் நீ படுத்திருக்கியோ? ஒளிப்பொருந்திய தேகத்தையுடைவளே எழுந்து தான் திறப்பாயாக!

ஆணைச்சாத்தான் — வலியன் குருவிகள். பரத்வாஜ பகலி என்பர்.

காசும் — அச்சினால் செய்த தாலியும்

பிறப்பும் — பிறக்கின்ற போது அணிவிக்கின்ற அணிகலன்கள் கிடத்தியோ — படுத்திருக்கியோ

தேசமுடையாய் — (ஒளிப்பொருந்திய) தேகத்தையுடைவள்

8. கீழ்வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான்போ கின்றாரைப் போகாமல்காத்துஉன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம் கோதுகலம் உடைய
பாவாய் எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவாவென்று ஆராய்ந்து அருளேலோர் எம்பாவாய்.

கீழ்வானம் வெளுத்துவிட்டது. எருமைகள் யாவும் (பனிப்பில்) மேய்வதற்கு சிறு தோட்டங்களில் பரந்திருப்பதைக் காண்க. உன்னைத்தவிர மற்றுள்ள பெண்கள்யாவரும் (நோன்பிற்காக) போகிறார்கள். அவர்களை போகாமல் தடுத்து, உன்னை எழுப்பி அழைத்துப் போகும் பொருட்டு இங்கு வந்து நின்றோம். (எம்பிரானை எண்ணி) குதூகலம் அடையும் பெண்ணே எழுந்திராய்! (கேசி அரக்கன்) குதிரையின் வாய் பிளந்தவனை, மல்லர்களை (சனூரன் மற்றும் முஷ்டிகன்) வீழ்த்திய தேவாதி தேவனை பாடி, அவனிடத்தே பறைப் பெற்று நாம் அடிப்பணிந்தால், (நமது குறைகளை) ஆராய்ந்து 'ஐயோ' என்று நெகிழ்ந்து அருளுவான் அன்றோ.

சிறுவீடு — சிறு தோட்டங்கள்;

கூவுவான் — கூட்டி செல்லுதல் - அழைத்துப் போகும் பொருட்டு

கோதுகலம் — குதூகலம்; ஆசைஆசையாய் என்றும் கொள்ளலாம்

மாவாய் — குதிரையின் வாய்; மாட்டிய - வீழ்த்திய

ஆவா — ஆஆ - ஐயோ

திருப்பாவை-உரையுடன்

9. தூமணி மாடத்து சுற்றும் விளக்கெரியத்
தூமம் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளே மணிக்கதவம் தாழ்த்திறவாய்
மாமீர் அவளை எழுப்பீரோ உன்மகள்தான்
ஊமையோ அன்றி செவிடோ அனந்தலோ
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் என்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோர் என்பாவாய்.

தூய மணிகள் கொண்ட மாடத்தில் சுற்றும் விளக்கெரிய, அகிற் புகழ்
நறுமனம் கமழ, படுக்கையில் நித்திரை செய்யாமல் கண்
மூடியிருக்கின்றாய். மாமனின் மகளே! மணிகளினால் ஆகிய கதவின் தாழ்
திறவாய். மாமி (அம்மாமரி) நீங்கள் தான் அவளை எழுப்ப மாட்டீரோ?
உங்கள் மகள் என்ன ஊமையா? இல்லை செவிடோ? பேருறக்கம்
கொண்டவளோ? பெரிய படுக்கையில் காவல் இடப்பட்டாளோ?
மந்திரத்தால் கட்டுண்டவளோ? பெரிய மாயன், திருமகளைக் கொண்டவன்
(மாதவன்), வைகுந்தநாதன் எனப் பலவாறாக எம்பெருமானின்
திருநாமங்களை உச்சரிக்கின்றோம். இனியும் இதனை உணரவில்லையோ?
மணிக்கதவு – (ஓசை) மணிகள் பொருந்திய கதவு
அனந்தல் – பேருறக்கம்
ஏமம் – காவல்; நவின்று - உச்சரித்து

10. நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டுஒருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கருணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ
ஆற்ற அனந்தல் உடையாய் அருங்கலமே
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோர் என்பாவாய்.

நோன்பு நோற்று அதனால் இன்பம் அனுபவிக்கும் பெண்ணே! கதவை
திறக்காதவர்கள் (ஏன் திறக்க வில்லை என்று) ஒரு சொல்லும்
சொல்லமாட்டார்களோ? நறுமணம் கமழும் துளசி மாலை யணிந்தவனும்,
திருமுடியுடையனுவமான நாராயணன், நம்மால் போற்றப்பட்டு

திருப்பாவை-உரையுடன்

நோன்பிற்கான பறையை தருபவனாவான். முன் ஒருசமயம் தர்மமே உருவான இராமனால் கும்பகருணன் மாய்ந்து, காலனடியில் வீழும்போது அவனுடைய பெருந் தூக்கத்தை உன்னிடத்தே தோற்று உனக்கே தான் தந்தானோ? மிக்க உறக்கம் உடையவளே! எங்கள் அரிய அணிகலமே. தூக்கத்தை விட்டு தெளிந்து வந்து தான் திறவாயாக!

நோற்று — நோண்டி;

மாற்றம் — மறுசொல் — இங்கு ஒரு சொல்லும் என்பது பொருந்தும்

புண்ணியன் — இராமனையே இங்கு குறிக்கும்

கூற்றம் — காலன் — யமன்

ஆற்ற - மிக்க

அனந்தல் — உறக்கம்; அருங்கலம் - அணிகலம்

தேற்றம் - தெளிவாய்

11. கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றம்ஒன் றில்லாத கோவலர்த்தம் பொற்கொடியே
புற்றுஅரவு அல்குல் புனமயிலே போதராய்
கற்றத்து தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வபெண் டாட்டிநீ
எற்றுக்கு உறங்கும் பொருளேலோர் எம்பாவாய்.

கன்றுக்கள் உள்ள பசுக்களிபரிருந்து பல தடவைகள் கறப்பவர்களும், பகைவர்கள் (பலம்) திறமை அழிய அவர்களை தேடிச் சென்று போரிட்டு வென்ற வீரர்களும் உடைய கோவலர்கள் குடியில் பிறந்த குற்றம் மற்ற பொற்கொடியே! புற்றில் இருக்கும் பாம்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குலைக் கொண்டவளே! மயிலை ஒத்த சாயலை உடையவளே! எழுந்து வருவாயாக! உன் கற்றத்து தோழிகள் எல்லாரும் (உன்) முற்றத்தில் வந்து, கார் மேக வண்ணனுடைய திருநாமங்களை பாட, நீ அசையாமல், பேசாமல் பயனற்று உறங்குவதுன் பொருள் தான் யாதோ, செல்வம் படைத்த பெண் பிள்ளாய் கூறுவாயாக!

கற்று — கன்று; கறவை — பசுக்கள்

செற்றார் — பகைவர்கள்; செரு — போர்

அரவு — பாம்பு; போதராய் — வருவாய்

சிற்றாதே — அசையாமல்; பெண்டாட்டி — பெண்பிள்ளாய்

திருப்பாவை-உரையுடன்

எற்று - பயனற்று

12. கனைத்துஇளம் கற்றெருமை கன்றுக்கு இரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றபால் சோர
நனைத்துஇல்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்
பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்
சினத்தினால் தென்இலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக்கு இனியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்
இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேர்உறக்கம்
அனைத்துஇல்லத் தாடும் அறிந்தேலோர் எம்பாவாய்.

(பால் கறப்பவர்களின்றி) கதறி, இளம் கன்றுக்கு பாலூட்டுவதாக எண்ணி, பசுக்களின் மடியலிருந்து பால் வடிய அஃது இல்லம் தோறும் நனைத்து சேறாக்கும். இத்தகைய நற்செல்வம் படைத்த பெண்ணே! எங்கள் தலையில் பனி விழ உன் வாசற்படிமுன் வந்து, சீற்றத்தோடு தென் இலங்கை அரசனான இராவணனை வென்ற எங்கள் மனத்துக்கு இனியனவனான இராமனை போற்றிப் பாடுவதை நிறுத்தியும் நீ தொடர்ச்சியாக பாட வாயை திறக்க மாட்டாயோ? இனிமேலாவது எழுந்திருக்கிறாயோ? இதென்ன பெரிய உறக்கம்? அனைத்து இல்லத்தாடும் நீ இன்னும் உறங்குவதை அறிவார்கள் அன்றோ?

கனைத்து — கதறி; செற்ற — வென்ற

பாடவும் — நாங்கள் நிறுத்தியவுடன் நீ தொடர்ச்சியாக பாடவும் என்றுக் கொள்ள வேண்டும்

13. புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்ப்
பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
வெள்ளி எழுந்து வியாழம் உறங்கிற்று
புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே
புள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய்நீ நன்நாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோர் எம்பாவாய்.

பறவை உருக்கொண்ட பகாசுர அரக்கன் வாய் கிழித்து கொன்றவனும், கொடிய அரக்கனான இராவணனுடைய குலத்தை வேரோடு

திருப்பாவை-உரையுடன்

அழித்தவனுமான எம்பெருமானின் கீர்த்தியை பாடிக்கொண்டு, பெண் பிள்ளைகள் எல்லோரும் நோண்பு களத்திற்கு சென்று விட்டனர். வானத்தில் வெள்ளியும் தோன்றி, வியாழனும் மறைந்து விட்டது. பறவைகள் ஆர்ப்பரிப்பதைக் காண்! குவளை மலர் போன்ற கண்கள் உடையவளே! உள்ளமும் உடலும் சில்லிட்டு குளிர குளத்தில் இறங்கி இந்நன் நாளில் நீராடமல் இன்னும் படுத்திருக்கியோ. கண்ணனை மனதில் நினைத்து படுத்திருக்கும் கள்ளியே – அதைத் தவிர்த்து எங்களோடு கலந்து வருவாயாக!

கீண்டானை – கிழத்து கொன்றானை
பொல்லா அரக்கன் – இராவணனைக் குறிக்கும்
கிள்ளி – வேரோடு; களைந்தான் – களைத்தான் - அழித்தான்
பாவைக்களம் – நோண்புக் களம்
சிலம்பின்காண் – ஆர்ப்பரிப்பதை காண்
போதரி – குவளை மலர்
குள்ள = உள்ளம்; குடைந்து – குளத்தில் இறங்கி

14. உங்கள் புழக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்
செங்கற் பொடிக்கூரை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்
எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய் எழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்
சங்கோடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

உன் புழக்கடையின் தோட்டத்து குளத்தில் செங்கழுநீர் பூக்கள் மலர்ந்து, நெய்தல் மலரான ஆம்பல் மலர்கள் கூம்பிப்போனதைப் பார். செங்கற்பொடியில் தோய்த்து காவிக்கரையாக்கி உடுத்தியிருக்கும், வெண்பற்கள் உடைய தவத்திரு யோகிகள், தங்கள் திருக்கோயில்கள் திறவுக்கோளிட்டுத் திறப்பதைக் காண் போகிறார்கள். எங்களை 'நாங்கள் எழுமுன் எழுப்புவேன்' என்று வீரமாய் பேசிவிட்டு உறங்கும் பெண்ணே எழுந்திராய்! அப்படி பேசியமைக்கு வெட்கப்பட வில்லையோ? இனிமையாக பேசும் நாவுடையவளே! சங்கும் சக்கரமும் ஏந்தும் நீண்ட

திருப்பாவை-உரையுடன்

கைகள் உடையவனை, தாமரைக்கண்கள் கொண்டவனை பாட எழுந்து
வருவாயாக!

சங்கிடுதல் — திறவுக்கோளிட்டு திறத்தல்

நாணாதாய் — வெட்கமின்றி

தடக்கை — நீண்ட கை

பங்கயம் - தாமரை

15. எல்லே இளம்கினியே இன்னம் உறங்குதியோ
சில் என்று அழையேன்மின் நங்கைமீர் போதருகின்றேன்
வல்லைஉன் கட்டுரைகள் பண்டேஉன் வாய்அறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதான் ஆயிடுக
ஒல்லைநீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார்போந்து எண்ணிக்கொள்
வல்ஆனை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

ஏலே! இளங்கினியே! இன்னமுமா உறங்குகிறாய்? “துடுக்காக பேசி
என்னை அழைக்காதீர்கள், தோழிகளே இதோ நான் வந்துவிட்டேன்”
எனபாய் நீ (எங்கள் மீது எரிந்து விழுவாய்). வல்லமைப் பொருந்தியவளே!
உன்னுடைய கடும் சொற்களும், பேசும் திறமையும் பலகாலமாக நாங்கள்
அறிவோம். இவ்வாறு வல்லமை பொருந்தியவள் நீயே! (நாங்கள் அல்ல).
எனினும் இம்முறை உன் சொற்படியே ஆகட்டும். (நாங்கள் வேண்டுவதும்)
நீ விரைவில் வரவேண்டும் (என்பதே). உனக்கு வேறு எண்ணம் தான்
யாது?. “வரவேண்டியவர்கள் எல்லாரும் வந்துவிட்டார்களா?” என்று
எண்ணுகிறாயா? அவர்கள் எல்லாரும் வந்து விட்டார்கள் என்று
அறிந்துக்கொள்! குவலயாபீட மென்னும் வலிமைமிக்க யானையைக்
கொன்றவனும், பகைவர்களின் செருக்கு அழியுமாறு அழித்தவனும்,
வல்லமைப் பொருந்திய வனுமான மாய கண்ணனை பாடலாம் எழுந்து
வாராயாக!

சில் — துடுக்கு

கட்டுரை — கடுஞ்சொற்கள்; பண்டே — பலகாலம்

நானேதான் — நான்தான் — உன் சொற்படி என்று கொள்க;

ஆயிடுக — ஆகட்டும்; ஒல்லை — விரைவில்;

போதாய் — போகின்றாய். இங்கு வரவேண்டும் எனக்கொள்ள வேண்டும்;

வேறுடை — வேறு என்ன எண்ணம்

திருப்பாவை-உரையுடன்

போந்தார் — போணார்கள்; இங்கு வந்தார்களா எனக்கொள்ள வேண்டும்
வல்ஆனை — வலிமையான யானை; மாற்று — செருக்கு
வல்லானை — வலிமையுடையவனை

வாசல் காப்போனை தாள்திறக்க வேண்டுதல்

16. நாயக னாய்நின்ற நந்தகோ பன்உடைய
கோயில்காப் பானே கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப் பானே மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
ஆயர் சிறுமியரோழுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயில்எழப் பாடுவான்
வாயால்முன் னம்முன்னம் மாற்றாதே அம்மாநீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோர் எம்பாவாய்.

எமக்கு நாயகனாய் (தலைவனாய்) இருக்கும் நந்தகோபனுடைய
மாளிகையை நின்று காப்பவனே! கொடிகள் விளங்கும் தோரண வாயிலை
காப்பவனே! (ஓசை) மணிகள் கொண்ட இக் கதவின் தாளைத் திறக்க
உதவுவாய். திருவாய்ப்பாடி பெண்களுக்கு நோன்பிற்கான பறையை நேற்றே
தருவேன் என்று மாயன், மணிவண்ணன் வாக்களித்துள்ளான்.
எம்பெருமான் துயில்எழ பாடுவதற்காக குளித்துவிட்டு தூயமாக
வந்துள்ளோம்! உன் வாயால் முதன்முதலாக கதவை திறக்க மாட்டேன்
என மறுக்காதே ஐயா! நீ, (கண்ணிரானிடம்) பரிவுற்றிருக்கும்
நிலைமையுடைய இக்கதவின் தாளை திறப்பாயாக!

நென்னல் — நேற்று

பாடுவான் — பாடுவதற்காக எனக்கொள்ள வேண்டும்

மாற்றாதே — மறுக்காதே என்று கொள்க

நேயம் — நேசம் - பரிவு

நந்தகோபன், யசோதை, எம்பிரான், பலதேவன் மற்றும் கண்ணனை எழுப்புதல்

17. அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறம்செய்யும்
எம்பெருமான் நந்தகோ பாலா எழுந்திராய்
கொம்பனார்க்கு எல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கே

திருப்பாவை-உரையுடன்

எம்பெரு மாட்டி யசோதாய் அறிவுறாய்
அம்பரம் ஊடுஅறுத்து ஓங்கி உலகுஅளந்த
உம்பர்கோ மானே உறங்காது எழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா
உம்பியும் நீயுன் உறங்கேலோர் எம்பாவாய்.

ஆடை, தண்ணீர், சோறு ஆகிய முக்கியமானவற்றை தருமமாக செய்யும்
எங்கள் தலைவரான நந்தகோபலனே எழுந்தருளாக! கொடிப்போன்ற
(இடையுடைய) பெண்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானவளே! ஆயர்
குலத்தின் விளக்கே! எம் தலைவி யசோதையே! (விடிந்துவிட்டதை)
உணர்ந்து எழுந்திரு! வானவெளியை கிழித்து ஓங்கி வளர்ந்து அகில
உலகத்தையும் அளந்த தேவர்களுக்கு அரசனே! நீவீர் உறங்காது
எழுந்தருளாக. சிவந்த பொண்ணாலான வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகள்
உடையவளே! செல்வம் படைத்தவளே பலதேவா! உன் தம்பியும்
(கண்ணன்) நீயும் இன்னும் உறங்கலாகுமா?

முதல் அம்பரம் — ஆடையைக் குறிக்கும். இரண்டாவது அம்பரம் —

ஆகாயத்தைக் குறிக்கும்.

எம்பெருமான் — இங்கு எங்கள் தலைவன் என்று கொள்ள வேண்டும்

கொம்பனார் — கொடியுடையவர்கள் — கொடி இடை உடையவர்கள்

எனக்கொள்க;

கொழுந்தே - முதன்மையானவளே

பெருமாட்டி — தலைவி; அறிவுறாய் — உணருவாயாக

உம்பர் — தேவர்; உம்பி - உன்தம்பி

நப்பின்னையை தாள் திறக்க சொல்லுதல்

18. உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
நந்தகோ பாலன் மருமகளே நப்பின்னாய்
கந்தம் கமழும் குழலீ கடைதிறவாய்
வந்துஎங்கும் கோழி அழைத்தனகாண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்துஆர் விரலிஉன் மைத்துனன் பேர்பாடச்
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளைஒலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

திருப்பாவை-உரையுடன்

தள்ளப்படும் (நடத்தப்படும்) மதயானையை ஒத்த - வெற்றியுடைய (போரில் தோற்று ஓடாத) தோள் வலிமைக் கொண்டவனான நந்தகோபனுடைய மருமகனே! நப்பின்னையே! நறுமணம் வீசும் குழலையுடையவனே! வந்து வாசற்கதவை திறப்பாயாக! திறந்து வந்து நாற்புறமும் கோழிகள் கொக்கரிப்பதைக் பார்! குருக்கத்தி பந்தல்மேல் பலமுறை குயிலனங்கள் கூவுகின்றதைப் பார். (கண்ணனுடன் விளையாடுவதற்கு) பந்தாடுவதற்கு பொருந்திய விரலையுடையவனே! உன் கணவன் கண்ணனுடைய புகழைப்பாட, சீராக அணிந்திருக்கும் கைவளையல்கள் ஒலிக்க, உன் சேந்தாமரைக் கையால் வந்து மகிழ்ச்சிக் கொண்டுதான் திறவாய்!

உந்து — தள்ளு; ஓடாத - போரில் தோற்று ஓடாத — வெற்றியுடைய என கொள்க
கந்தம் — நறுமணம்
மாதவி — குருக்கத்தி - இங்கு பொருந்தும்
பல்கால் — பலமுறை
பந்தார் — பந்துவிளையாடுவதற்கு; விரலி — விரல்கள் உடையவள்
மைத்துனன் — கணவன் என்று கொள்க

சேர்ந்திருக்கும் நப்பின்னையையும், கண்ணனையும் எழுப்பதல்

19. குத்து விளக்கெரிய கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேல்ஏறிக்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா வாய்திறவாய்
மைத்தடம் கண்ணினாய் நீஉன் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ ஒட்டாய்காண்
எத்தனையேலும் பிரிவுஆற்ற கில்லாயால்
தத்துவம் அன்று தகவேலோர் எம்பாவாய்.

குத்துவிளக்கு நாற்புறமும் எரிய, யானைத் தந்தத்தாலான கால்களை உடைய கட்டில் மேல் 'மெத்'தென்றிருக்கும் பஞ்சனை மேல் ஏறி, கொத்து கொத்தாக மலர்ந்த மலர்களை மாலையாக குழல்களில் அணிந்திருக்கும் நப்பின்னை மேல் படுத்திருக்கும் பரந்த மாப்பினையுடைய பிரானே, நீயாவது வாய் திறப்பாயாக! மைத் தீட்டிய கண்களை உடையவனே! நீ உன் கணவனை ஒரு போதும் தூக்கத்திலிருந்து எழுப்ப மனம்

திருப்பாவை-உரையுடன்

ஒப்பவில்லையோ? நொடிப் பொழுதும் (உன் கண்ணனை) பிரிய பொருக்க
மாட்டாயோ? இது (உன்குணத்திற்கும் செயல்பாட்டிற்கும்) தகாது என்ற
உண்மையை அறிவாயாக!

கோட்டு — யானைத்தந்தம்

கொத்தலர் பூ - கொத்து கொத்தாக மலர்ந்த மலர்கள்

எத்தனைப் போதும் — ஒரு போதும்; ஒட்டாய் = ஒப்பவில்லை

எத்தனை யேலும் - நொடிப் பொழுதும்

தத்துவம் — உண்மை; தகவே — தகாது!

20. முப்பத்து மூவர் அமரார்க்கு முன்சென்று

கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே துயில்எழாய்

செப்பம் உடையாய் திறல்உடையாய் செற்றார்க்கு

வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா துயில்எழாய்

செப்பென்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்

நப்பின்னை நங்காய் திருவே துயில்எழாய்

உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துஉன் மணாளனை

இப்போதே எம்மை நீராட்டேலோர் எம்பாவாய்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்கும் அவர்களுக்கு (துன்பம்) வருமுன்னே
அதைப் போக்கி தேவர்கள் நடுக்கத்தை களையும் மிடுக்கானவனே — நீ
உறக்கம் நீங்கி எழுந்திராய். வேதங்களுக் கெல்லாம் அத்தாட்சியாக
உடையவனே! (பகைவர்களை போக்கும்) திறமையுடையவனே!
பகைவர்களுக்கு (பயத்தால்) சுரம் கொடுக்கும் தூயோனே! நீ உறக்கம்
நீங்கி எழுந்திராய். பொற்கலசம் போன்ற அமைப்புக் கொண்ட
மென்னமயான மாப்பகமுடையவனே! சிவந்த வாயை உடையவனே!
நுன்னிய இடையாளே! நப்பின்னையே! நங்காய்! மகாலட்சுமியே! நீ உறக்கம்
நீங்கி எழுந்திராய். உடனே நோண்பிற்க்காக ஆலவட்டமும் (விசிறி)
கண்ணாடியும் தந்து, உன் கணவனையும் எங்களையும் சேர்த்துவைத்து,
நீராட்ட வருவாயாக!

கப்பம் — நடுக்கம்; கலியே — மிடுக்காவனே

செப்பம் — ருசு - அத்தாட்சி; வேதத்திற்கு அத்தாட்சி

வெப்பம் — இங்கு சுரத்தைக் குறிக்கும்; விமலா — தூயவனே

செப்பு — பொற்கலசம்; சிறுமருங்குல் — சிறிய இடை — நுன்னிய இடை

உக்கம் — ஆலவட்டம்; தட்டொளி - கண்ணாடி

திருப்பாவை-உரையுடன்

தோழியர்கள் கண்ணன் புகழ் பாடி அவனை எழுப்புதல்

21. ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே அறிவுறாய்
ஊற்றம் உடையாய் பெரியாய் உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே துயில்எழாய்
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்துஉன் வாசற்கண்
ஆற்றாது வந்துஉன் அடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

ஏந்திய கலங்கள் பொங்கி வழிந்தும், மீதம் கொண்டு அதற்கு மேலும்
இடைவிடாமல் பால் சுரக்கும் தன்மையுடைய வள்ளல் பொருந்திய
பசுக்களை விசேடமாக படைத்த நந்தகோபனுடைய குமாரனே; (விடிந்து
விட்டதை) உணர்ந்து எழுவாயாக; பக்தர்களை காப்பதில்
ஊக்கமுடையவனே; பெருமை வாய்ந்தவனே; இவ்வுலகிற்கு ஒளி
உருவமாக நின்ற சுடரே; நீ உறக்கத்திலிருந்து எழுவாயாக! பகைவர்கள்
உன் முன் வலிமை இழந்து, ஆற்றாதவர்களாகி, உன் வாசற்கண் வந்து,
உனக்கு அடிபணிவார்கள். அதே போல் நாங்களும், எங்கள் ஆற்றல்
இழந்து உன் அன்பிற்கு அடிப்பணிந்தோம். உன்னை துதித்து போற்றி,
புகழ்ந்து பாட நாங்கள் வந்துள்ளோம்!

மாற்றாதே — இடைவிடாமல்

ஆற்ற - குறிப்பிடும்படி — விசேடமான; அறிவுறாய் — உணருவாய்

ஊற்றம் — ஊக்கம்; பெரியாய் — பெருமை வாய்ந்தவன்

தோற்றம் - உருவம்

மாற்றார் — பகைவர்; வலிதொலைந்து — வலிமை இழந்து

போற்றி யாம் — போற்றி நாங்கள் எனப்பிரிக்க வேண்டும்

22. அங்கண்மா ஞாலத்து அரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே
சங்கம் இருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்
கிங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ
திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்

திருப்பாவை-உரையுடன்

அங்கண் இரண்டும்கொண்டு எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோர் எம்பாவாய்.

அழகிய விசாலாமான இவ்வுலகை ஆளும் அரசர்கள் தாங்கள்
அகங்காரத்தை எல்லாம் விட்டு உன்னிடத்தே அபிமானம் கொள்வதற்காக
வந்து உன் அரியனையின் கீழ் கூடியிருக்கிறார்கள். அதேபோல்,
நாங்களும் (எங்கள் அகந்தையை ஒழித்து) நின்னிடத்தே
அடைந்துள்ளோம். கிங்கினியின் (கிலுகிலுப்பை மணி) வாய்ப்போல் உள்ள
தாமரை மொட்டுக்கள், மெல்ல விரிவதுப்போல், உன்னுடைய சிவந்த
கண்களை சிறிது சிறிதாக திறந்து எங்களை நோக்க மாட்டாயோ?
சந்திரனும், சூரியனும், ஒருங்கே தோன்றியதுப் போல் உன்னிரு
கண்களையும் மெல்ல திறந்து எங்களைப் பார்க்க! இதனால் எங்கள்
துன்பம் நீங்கும்மென்பதை அறிவாயாக!

அங்கண் — அழகிய / விசாலமான; ஞாலம் — உலகம்
பங்கம் — அகங்காரம்; சங்கம் - கூடியிருத்தல்

23. மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துஉறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரி மயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துஉதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமா போலேநீ பூவைப்பூ வண்ணா உன்
கோயில்நின்று இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரிய சிங்கா சனத்துஇருந்து யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந்து அருளேலோர் எம்பாவாய்.

மலைக்காலத்தில் மலையின் குகையில் மண்ணாடு மண்ணாக ஒட்டி
துயில் உறங்கும் வீரியமுடைய சிங்கம், தெளிவுற்று, தன் தீப்பறக்கும்
விழிகளை விழித்து, பிடரி மயரை சிலுப்பி, எல்லாத்திசையும் அசையும்படி
சோம்பல் முறித்து நிமிர்ந்து கர்சனை செய்து புறப்படுவதுப் போல், காயம்பூ
(நீலம்) நிறம் கொண்ட நீயும் இங்ஙனமே உன் கோயிலில் இருந்து
புறப்பட்டு இந்த அழகிய மணிமன்டபத்தில் உள்ள சிறப்பு வாய்ந்த
சிங்காதனத்தில் (அரியணையில்) எழுந்தருளி, நாங்கள் வந்த காரியத்தை
ஆராய்ந்து எங்களுக்கு அருள் புரிவாயாக!

மாரி — மலைக்காலம்; முழை — குகை; மன்னி — ஒட்டி

திருப்பாவை-உரையுடன்

முதல் சீரிய — வீரியத்தையும்; இரண்டாவது சீரிய — சிறப்பு மிக்க எனவும்
எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்
எப்பாடும் — எல்லாபக்கமும்; போர்ந்து — பெயர்ந்து — அசைந்து
மூரி — முறித்து — சோம்பல் முறித்து எனக்கொள்க;
பூவைப்பூ — காயம்பூ; கோப்புடைய — மணிமண்டபம் உடைய
சிங்காசனம் — சிம்மாதனம் - அரியனை

எம்பெருமானைப் போற்றி நோண்பிற்கான பறையை அருளுமாறு வேண்டுகல்

24. அன்றுஇவ் உலகம் அளந்தாய் அடிபோற்றி
சென்றங்குத் தென்இலங்கை செற்றாய் திறல்போற்றி
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய் புகழ்போற்றி
கன்று குணிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி
குன்று குடையாய் எடுத்தாய் குணம்போற்றி
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னொரு காலத்தில் இவ்வுலகை உன் திருவடிகளால் அளந்தவனே —
உன் திருவடியைப் போற்றுகிறோம். தெற்கில் இருக்கும் இலங்கைக்கே
சென்று அங்கு ஆண்ட இராவணனை வென்ற திண்மையான தோள்களை
கொண்டவனே — உன் திண்தோள்களை போற்றுகிறோம். உன்னைக்
கொல்ல சக்கர வடிவில் வந்த சகடாகுரனை உன் பிஞ்சுக்கால்களால்
உதைத்து கொன்றவனே உன் புகழைப் போற்றுகிறோம். கன்று வடிவில்
வந்த வத்ஸாசுரனை எறிக்கருவிப்போல் அவன் பின்னங் காலைப்பற்றி
சுழற்றி எறிந்தாயே- உன் திருக்கரங்களைப் போற்றுகிறோம். கோவர்த்தன
மலையை குடையாய் எடுத்துப் பிடித்தவனே — உன் குணத்தை
போற்றுகிறோம்! பகைவர்களை அழித்து வெல்லுகின்ற தண்மையுடைய
நின் கையில் உள்ள வேலை போற்றுகிறோம். என்றும் உன்னிடம் சேவகம்
செய்து, உன்னை புகழ்ந்து, உன்னிடமிருந்து நோண்பிற்கான பறையை
பெறவே இன்று நாங்கள் இங்கு வந்தோம். எங்களிடம் இரங்கமாட்டாயோ!

செற்றாய் — வென்றாய்; திறல் — தோள்

பொன்ற — கொன்ற; குணில் — ஒருவித சுழற்றி எரியும் போர்க்கருவி

திருப்பாவை-உரையுடன்

கழல் — கால்கள் / உடல் உறுப்பு. இங்கு கைகள் மிக பொருத்தமாக
இருக்கும்
கெடுக்கும் — அழிக்கும்; ஏத்தி - புகழ்ந்து

25. ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்துஓர் இரவில்
ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளரத்
தரிக்கிலான் ஆகித்தான் தீங்கு நினைந்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

(ஒருத்தியின்) தேவகியின் வயிற்றில் மகனாக பிறந்தாய்! அதே இரவில்
(மற்றொருத்தி) யசோதையின் மகனாய் ஒளித்து வளர்க்கப்பட்டாய்.
இதையறிந்து பொருக்க மாட்டாமல் உனக்கு தீங்கு நினைத்த உன் மாமன்
கம்சனுடைய கருத்தை அழித்து அவன் வயிற்றில் நெருப்பென்ன நின்ற
நெடுமாலே! உன்னை ஆராதித்து வந்தோம். நீ எங்களுக்கு
இந்நோன்பிற்கான பறை தந்தால், திருமகள் விரும்பத்தக்க உன்
செல்வத்தையும், வீரியத்தையும் நாங்கள் பாடி, எங்கள் (உன்னைப்
பிரிந்திருக்கிற) வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்திருப்போமே!

தரிக்கி — பொருக்க மாட்டாமல்
பிழைபித்து — பிழைநீக்கி — அழித்து எனக்கொள்க
அருந்தித்து — ஆராதித்து — புகழ்ந்து
திருத்தக்க — திருமகள் (விரும்பத்) தக்க

நோன்பிற்கான தேவைகளும் செய்யும் முறையையும் விளம்பதல்

26. மாலே மணிவண்ணா மார்கழிநீராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பால்அன்ன வண்ணத்துடன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண்டு இசைப்பாரே

திருப்பாவை-உரையுடன்

கோல விளக்கே கொடியே விதானமே
ஆலின் இலையாய் அருளேலோர் எம்பாவாய்.

திருமாலே! நீலமணி போன்ற வண்ணமுடையோனே! மார்கழி
நீராட்டத்திற்கான — நோண்பு செய்வதற்காக வேண்டியவற்றை
சான்றோர்கள் கூறுவதை கேட்பாயாக! உன்கையில் உள்ள, உலகத்தை
யெல்லாம் நடுங்கச் செய்வது போல் ஒலிசெய்யும் பால் போன்று வெண்மை
நிறத்து வலம்புரி சங்குப் போன்ற சங்கங்கள்; நின் புறப்பாட்டை
அறிவிப்பதற்கு மிகப் பெரிய பறை; (உன் புறப்பாட்டிற்கு முன் போய்)
திருப்பல்லாண்டு பாடுபவர்கள்; மங்கள் விளக்கு; கொடி; மேற்கட்டி
ஆகியவையாகும். ஆலின்தளிர் இலையில் பள்ளிக்கொண்டோனே!
இவற்றை எங்களுக்கு அருளுவாயாக!

மாலே — திருமகளை மாப்பினில் வைத்திருப்பவன் — திருமால்
மேலையர் = சான்றோர்கள்; செய்வனகள் — செய்வதற்காக வேண்டியவைகள்
கேட்டியேல் — கேட்பாயாக; ஞாலம் — உலகம்; முரல்வன — ஒலி செய்தல்
போய்ப்பாடு — புறப்பாடு; சால — மிக; விதானம் - மேற்கட்டி

27. கூடாரை வெல்லும்சீர் கோவிந்தா உன்தன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறும் சம்மானம்
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே என்றனைய பலகலனும் யாம்அணிவோம்
ஆடை உடுப்போம் அதன்பின்னே பாற்சோறு
மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடி இருந்து குளிர்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

உன்னைபகைத்து பணியாதவர்களை வெல்லும் ஆற்றல் படைத்தவனே!
உன்னைப் பாடி பறையைப் பெற்று (நோண்பிருந்து) சம்மானம் பெருவோம்.
இந்த நாடே புகழ்ந்து போற்றும் படியாக நோண்பு இருப்போம். சூடகம்
(கையில் அணியும் ஆபரணம்) தோள்வளை, காது தோடு, செவியிடுக்கில்
பூக்கள், பாடகம் (ஒரு வகை ஆபரணம்) மற்றும் ஏனைய பல
ஆபரணங்களும் (நீ அணிவிக்க) நன்றாக நாம் அணிவோம். ஒன்றாக
ஆடைகளை உடுப்போம். அதன் பிறகு பாற் சோறு மறையும் வரை நெய்
ஊற்றி, முழங்கை வரை நெய் வழியும் படி நாமெல்லோரும் கூடியிருந்து
உண்டு மகிழ்வோமாக!

திருப்பாவை-உரையுடன்

கூடாரை — பணியாதவர்கள்; பரிசில் — நோண்பு எனக்கொள்க
மூட - மூடும்படி

தாங்களையே அறிவிலியாக்கி இறுதியாக பறைதர முறையிடுதல்

28. கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந்து உண்போம்
அறிவுஒன்றும் இல்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாம்உடையோம்
குறைவுஒன்றும் இல்லாத கோவிந்தா உன்தன்னோடு
உறவேல் நமக்குஇங்கு ஒழிக்க ஒழியாது

29. அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னை
சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே
இறைவாநீ தாராய் பறையேலோர் எம்பாவாய்.

பசுக்கள் பின் சென்று காடு சேர்ந்து, அவைகளை மேயத்து வாழ்கின்றோம்.
சிறிதேனும் அறிவில்லாத ஆயர்குலத்து மக்கள் நாங்கள். அப்படிப்பட்ட
நாங்கள் உன்னை எங்கள் பிறவியாக பெற்றதற்கு புண்ணியம் பல
செய்துள்ளோம். குறையொன்றும் இல்லாத கோவிந்தனே! உனக்கும்
எங்களுக்கும் உள்ள உறவு (பல காலமாக இருத்தலால்) ஒழித்தாலும்
ஒழியாது அன்றே! அறியாத பிள்ளைகளான நாங்கள் அன்பினால்
உன்னை சிறு பெயர் (அடைமொழியின்றி) சொல்லி அழைத்தால் சினம்
கொள்ளாதே! இறைவனே நாங்கள் (இனிதே நோண்பிருப்பதற்கு) வேண்டும்
பறையை தருவாயாக

கறவை — பசுக்கள்; கானம் — காடு;

உண்போம் — உண்டு வாழ்வோம் எனக் கொள்க

சிறுபேர் —புகழை குறிக்கும் அடைமொழி யாதுமின்றி அழைத்தல்
சீறி - சினம்

நோண்பிருந்து சன்மானமாக பெறவேண்டியதை கூறுதல்

30. சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துஉன்னைச் சேவித்துஉன்
பொற்றா மரைஅடியே போற்றும் பொருள்களாய்
பெற்றம்மேய்த்து உண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ
குற்று ஏவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது

திருப்பாவை-உரையுடன்

இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண் கோவிந்தா
எற்றைக்கும் ஏழ்ஏழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே ஆவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோர் எம்பாவாய்.

விடிகாலையில் வந்து உன்னை சேவித்து உனது அழகிய தாமரைத்
திருவடிகளை போற்றிபாடுவதற்கான காரணத்தைக் கேள். பசுக்களை
மேய்த்து வாழும் குலத்தில் பிறந்த நீ, எங்களின் அந்தரங்க
கைங்கர்யங்களை (சேவைகளை) ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போகாதே!
கோவிந்தா, இன்று நீ கொடுக்கும் பறையை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக
மட்டும் நாங்கள் வரவில்லை. காலம் உள் அளவும், உன் அவதார
பிறவிகளிலும் கூட உன்னோடு உறவு உடையவர்களாக இருப்போமாக.
உனக்கே நாங்கள் அடிமைகளாக சேவைசெய்வோமாக. மற்றும் உள்ள
இதர இச்சைகள் யாவும் நீ தவிர்த்து அருளவேண்டும்.

பெற்றம் — இங்கு பசுக்களை குறிக்கும்
உண்ணும் - உண்டு வாழ்வோம் எனக் கொள்க
குற்று — அந்தரங்கம்; ஏவல் — சேவை; கொள்ளாமல் —
எடுத்துக்கொள்ளாமல்
இற்றை — இன்று
ஏழ்ஏழ் — எம்பிரானின் அவதாரங்கள்
உற்றம் — உறவு
ஆட் செய்வோம் — அடிமைகளாக சேவைகள் செய்வோம்
காமங்கள் - இச்சைகள்

ஆய்ச்சியர் நோண்பிருந்து பெற்ற பேற்றை இத் திருப்பாவை செப்பி நாம்
பெற கோதை வேண்டுதல்

31. வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனை கேசவனை
திங்கள் திருமுகத்து சேய்இழையார் சென்றுஇறைஞ்சி
அங்குப் பறைகொண்ட ஆற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்டெரியல் பட்டர் பிரான் கோதைசொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்குஇப் பரிசுரைப்பார் ஈரண்டு மால்வரைதோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவர் எம்பாவாய்

திருப்பாவை-உரையுடன்

திருப்பாற்கடலை கடைந்த திருமாலை, கேசவனை, நிலாமுகம்
கொண்டவனை, அன்று அங்கு (ஆயர்பாடியில்) ஆய்ச்சியர்கள் வணங்கி
பறை எடுத்து (நோண்பிருந்து) பெற்ற பேற்றை அழகிய திருவில்லிப்
புத்தூரில் பிறந்த, பசுமையான தாமரை மலர்களினால் ஆன குளிர்ந்த
மாலையை அணிந்த பெரியாழ்வாரின் (திருமகளான) ஆண்டாள், சொன்ன
கோர்வையான இத்தமிழ் மாலை முப்பதும் தப்பாமல், இங்கு இப்போது
இப்படியே ஓதுபவர்களுக்கு மலைப்போன்ற நான்கு
திருத்தோள்களுடையவனும், சிவந்த கண்களுடையவனும்,
திருமுகத்தையுடையவனும், செல்வத்தை யுடையவனுமான, திருமாலால்
என்றும் எப்போதும் திருவருள் பெற்று இன்புற்று இருப்பாராக!

வங்கக் கடல் — திருப்பாற்கடல்

திங்கள் — நிலா; சேய் இழையார் — ஆய்ச்சியர்கள்; இறைஞ்சி — வணங்கி
அணி- அழகிய; புதுவை — திருவில்லிப்புத்தூர்

பைங்கமலம் — பசுமையான தாமரை.

தண் — குளிர்ந்த; தெரியல் — அணிந்த

கோதை — ஆண்டாளின் மற்றோரு பெயர்;

சங்கம் — கூட்டமாக கூடி - இங்கு கோர்வை எனக்கொள்ளலாம்

இப்பரிசு — இப்படியே, இவ்வண்ணமே;

ஈரண்டு - $2 \times 2 = 4$; மால் = மலை

எங்கும் — எவ்விடத்தும் - எப்போதும் என்பது மிக பொருத்தமாகும்

கவனீக்க: இப்பாடலை பாடுபவர்களுக்கு திருவருள் வேண்டும் என ஆண்டாள் இறைவனை
வேண்டுகிறாளேயன்றி இதை தற்புகழ்ச்சியாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது!

திருப்பாவை-உரையுடன்

திருவாடிப்பூரத்து ஜகத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளாய் வாழியே
பெரும்பூதார் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே
ஒருநாற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயர் அரங்கர்க்கே கண்ணி உகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாருந்திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவை நகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்
